

Pişmanlık Bizim İindi

– kul mehmet • 05 Ekim 2019

Pişmanlık Bizim İindi

Gönül ırpındı vefasız bir yâr için
Dikenli bir alı gibi kanattı gönlümü için için
Umadı bu gönül kuşu konmadı başka bir dala
Yoruldu gönül kuşum söylemedi sevmez ne için

Dönmedi giden o vefasız yâr vardı yaban ellere
Beni de attı vefasızlığıyla diyar gurbet illere
Kanarken bu gönlüm deva olmak için dönmedi bir kere
Yoruldu gönül kuşum söylemedi sevmez ne için

Kendisi de varmış kendisi gibi bir vefasıza
Dayanamamış sevdiği onun cilvesine hem de nazına
Bana cilvesi nazı açan bir içekti bakmazdım hiç kusuruna
Yoruldu gönül kuşum söylemedi sevmez ne için

Aradığı neydi söylemedi bana bilmem neden
Ben sakınırdım onu rüzgârdan esen yelden
Ayrıldık da ne oldu biz birbirimizden
Yoruldu gönül kuşum söylemedi sevmez ne için

Döndü geldi yarası derindi söyleyemedi bana
Dayanamadı bu gönül sordu neler olmuş sana
Piřmanım çok zulüm ettim dedi ben sana
Yoruldu gönül kuşum söylemedi sevmez ne için

Çok ırpındın benim için nankörlük ettim
Ayran gönüllü hercai idim dikenimle gezdim
Şimdi yaralandı bu gönlüm pişmanlığım ile geldim
Yoruldu gönül kuşum söyledi şimdi sevmez ne için

Anladım elden ne gelirdi bu gönlüm kırğında
Bana bakarken gözleri pişmanlık içinde dalgında
Sarıldım candan açıktı her zaman kapın kapanmadı

Uçtu gönül kuşum gönlüne konu pişmanlık bizim içindi

Mehmet Aluç-Gülveren